LA DIGNITAT PERDUDA DE LES PERSONES SENSE LLAR

Segons els drets humans, tothom té dret a la vida amb llibertat i seguretat, a l'educació, a la sanitat, a tenir una casa, una feina, a ser i participar de la societat en què vivim.

Avui en dia les diferents realitats i situacions que patim cadascuna de les persones que ens trobem en situació de greu exclusió social posen en qüestió aquests drets.

T'adones que comences a ser invisible pels altres. Quan veus que no importes a ningú et vas desanimant, t'és igual tot, deixes de dutxar-te, de menjar regularment, d'anar ben vestit, ja no t'importa què pensen de tu...

Es perd la dignitat quan ningú confia en tu, quan els altres no veuen que ets una persona amb ganes, amb possibilitats i sobretot amb el desig de tenir un futur.

Perquè no existeix la dignitat quan dorms en un caixer, amb cartrons al carrer o fas cua per entrar en un menjador social.

Hem viscut situacions degradants, de rebuig, se'ns ha faltat al respecte i se'ns ha ignorat. I la nostra participació en la societat està lluny de ser una realitat; no se'ns escolta.

Ens sentim rebutjats quan anem a buscar feina i ens sentim impotents quan busquem una habitació de lloguer i no tenim els diners suficients.

Per això demanem que ens mireu, que ens respectem mútuament i que reivindiquem plegats que tothom té dret a viure amb dignitat en una llar pròpia.

Us heu parat a pensar què significa no tenir una llar?

Tenir un lloc on dormir, menjar, conviure, tenir un treball, això és viure amb dignitat.

PERQUÈ NINGÚ DORMI AL CARRER.

Àngel Barceló